

KAŠPERSKOHORSKÝ ZPRAVODAJ

Informace pro obyvatele Kašperských Hor Ročník 8 2/2010

Poděkování

V minulém čísle Zpravodaje jste se z článku pana učitele Havla o nové výpočetní technice ve škole dozvěděli, jaké nové vybavení a za kolik bylo pořízeno z dotace, kterou město obdrželo od Plzeňského kraje. V této souvislosti si dovoluji za nás za všechny vyslovit velké poděkování radním a zastupitelům našeho kraje, kteří zejména v loňském roce při rozdě-

lování finančních prostředků z různých krajských dotačních programů na nás pamatovali. I když se nejedná o milionové částky, je podpora pro samotné uskutečnění našich záměrů vždy významná. V případě pořízení nové výpočetní a prezentační techniky pro školu bych ráda poděkovala zvláště panu Bc. Igoru Jakubčíkovi, členu komise pro ekonomický

rozvoj a zaměstnanost při Radě Plzeňského kraje, který přispěl svými zkušenostmi a radou k úspěchu naší dotační žádosti.

Alena Balounová

Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky 2010

Prezidentem republiky byl vyhlášen **termín voleb na dny 28. a 29. května 2010**. V Kašperských Horách bude jeden volební okrsek s jednou volební místností v zasedací síni v budově kašperskohorské radnice pro občany s trvalým pobytem v Kašperských Horách a přilehlých částech obce. **V první den voleb bude začínat hlasování ve 14.00 hodin a končit ve 22.00 hodin. Druhý den voleb bude začínat hlasování v 8.00 hodin a končit ve 14.00 hodin.** Hlasovací lístky budou včas distribuovány voličům. Do volební místnosti k provedení hlasování je nutné **vzít s sebou platný průkaz totožnosti**. V těchto volbách bude možné volit i mimo místo trvalého pobytu na tzv. Voličský průkaz v jiném volebním okrsku. **Všem voličům, kteří se rozhodnou hlasovat, přeji správnou volbu.**

Jaroslav Rajtmajer

„Gratulujeme“ místnímu sílákovi k jeho výkonu, když v průběhu 14 dní porazil dvě nové dopravní značky na náměstí v Kašperských Horách, z toho jednu dokonce 3 x za sebou. **Pro „odměnu“ ať si dojde na místní oddělení Policie ČR.**

Radek Vrhel

DŮLEŽITÉ OZNÁMENÍ

Katastrální úřad pro Plzeňský kraj, Katastrální pracoviště Sušice, oznamuje, že ve výstavní místnosti radnice v Kašperských Horách, v období od 7. 6. do 18. 6. 2010, bude vyložen k veřejnému nahlédnutí katastrální operát obnovený přepracováním na digitální katastrální

mapu v zastavěné části katastrálního území Kašperské Hory. Dne 7. 6. 2010 budou veřejnému nahlédnutí přítomni zaměstnanci katastrálního úřadu, v ostatních dnech bude požadované údaje poskytovat zaměstnanec města.

Ing. Ladislav Novák
ředitel KP Sušice

Žádáme všechny, kteří vlastní nemovitosti v katastrálním území Kašperské Hory, aby oznámení katastrálního úřadu nepodcenili a přišli nahlédnout do nové mapy.

Dosavadní platné mapy zjednodušené evidence a katastru nemovitostí přestanou platit po vyhlášení nové mapy!

Bohuslava Bernardová

! Upozornění občanům !
Oboustranná úřední deska je přemístěna k samoobsluze.

Jaro očima studenta ...

Jaro je jedno z nejkrásnějších ročních období a to proto, že příroda i vše kolem odkopalo sněhovou peřinu, probudilo se ze zimního spánku a volá na svět hlasem barev, který je přímo okouzlivý. Stromy i rostliny se začínají oblékat do mnoha odstínů zelené barvy či rozmanitých květů, jejichž úchvatné barevné kombinace neberou konce.

Obloha také neřekla své poslední slovo a začíná se zbarvovat do blankytně modré podoby a lehkých bílých obláček, aby nezůstala pozadu a upoutala sluneční paprsky, které začínají příjemně hrát a rozjasňovat hrátky barev kvetoucích rostlin.

Nejen příroda pak září všemi svými zákoutími, ale i lidé se začínají více usmívat na tu nádheru, která se nedá penězi ani drahými kovy vyčíslit.

V korunách stromů skýtající bezpečí, začínají rozehrávat svou symfonii života ptáčky, předhánějící se o nejlepší místa pro hnízdění a následné vyvedení mladých muzikantů, s co možná největším a nejkrásnějším výhledem na nezapomenutelné divadelní prostředí.

Obraz jara také skýtá občasný pohled na velmi tmavou oblohu s hrůzostrašným hřměním a doprovodem nebezpečných blesků hledajících místo pro udeření do zemského povrchu. I takové je jaro!

student Václav Š.

Květinový den

Liga proti rakovině pořádá ve středu **12. května KVĚTINOVÝ DEN**. V tento den budou skupiny dobrovolníků nabízet látkovou kytičku – KVĚT MĚSÍČKU LÉKAŘSKÉHO se špendlíkem a stužkou na připevnění. Zakoupením kytičky bude přispěno na boj proti rakovině.

Kytičky v našem městě budou prodávat hasiči. Věříme, že podpoříte dobrou věc.

Cena kytičky je 20,- Kč.

Jiřina Petergáčová
Starostka SDH
Kašperské Hory

Šumava umírající a romantická Josefa Váchala

Vztah fenomenálního českého dřevorytce, básníka a grafika Josefa Váchala (1884-1969) ke Kašperským Horám, respektive k Šumavě, byl velice těsný a vřelý. **Pár následujících řádek je věnováno knize, která je světově naprosto unikátní a právě zde - v Kašperských Horách - je uložena v místním muzeu.** Neexistuje snad velkolepější ódy na Šumavu, než jaká byla zvěčněna v majestátním knižním díle **Šumava umírající a romantická**. Váchal ji dokončil v pouhých 11 originálních exemplářích roku 1931. Vznikl monument o celých šestnácti kilogramech váhy, 65 centimetrech výšky a 49 šířky, který obsahoval prózu, poezii i 74 barevných dřevorytů, provedených v celkem 544 barvách. Úctyhodně rozměrný formát knihy (druhé největší v české literatuře hned po Codex Gigas!) patří mezi nejexkluzivnější knižní počiny a nejsvébytnější díla zachycující podmanivost Šumavy, tak jak ji Josef Váchal poznal koncem dvacátých let. Básník Ladislav Stehlík v Zemi zamyšlené kdysi napsal: „*Málokdo proputoval klostermannovský svět lesních samot tak důkladně jako on ještě v dobách, kdy neschůdnost cest, odlehlost lidských příbytků, naprosté nepohodlí i častá nepřítelň počasi nelákala do těchto končin mnoho turistů. Málokdo je tak důvěrně zasvěcen do poezie močálů, jezírek a lesního příšeří, do života lidu starožilého a pověřčivého v lesních samotách kolem Prášil a Kvild, nebo v tišinách prostírajících se od Luzného k Březníku a od Hartmanic ke Kašperským Horám*“. Šumava umírající a romantická, jinak též nazývaná „Velká Šumava“, byla v díle Josefa Váchala pokračováním po knize Očarovaná Šumava (ta byla onou menší Malou Šumavou) s ústředním motivem příběhu dábelského myslivce Weitfällernského, odehrávajícího kolem Prášil. Ruční papír z tamější Eggerthovy papírny sloužil dobře Váchalovi už od roku 1922. Tehdy poprvé přijel z Prahy se svou družkou, grafičkou Annou Mackovou, aby Šumavu důkladněji prochodili a poznali. Výsledek hloubky vnímání je zřejmý: nejen zdejší krajina, lidé ale i pověsti a tajemná démoničnost učarovaly tomuto svéráznému a všestrannému umělci. Celé tři roky trvala vytrvalá práce na této „šumavské bibli“, kdy ve svém vršovickém ateliéru ryl nejen své vlastní písmo, ale samozřejmě i brilantně provedené barevné dřevoryty, v kterých byl Váchal mistr i v měřítku evropském. Autenticky a expresivně zachycují výjevy věčně trvajících koloběhu zrození a smrti v neprostupných pralesech i slatích. Váchalův jazyk je obrazný, bohatý a barokně klenutý - je až s podivem, jak dokáže přírodu vnímat ve svých neustálých proměnách a rozmanitostech. Jen co do rozlišení šumavských vůní: „*A přec, bez nadsázky, i tento svět mokrá má své typické vůně. Jasmínem voní celý tok Vydry, je-li aspoň čtvrt míle lidské stavení vzdáleno, Křemelná voní silnou kávou, na pohraničních potocích vyluzuje kapradí a tlení nikdy nesklizené trávy hru pachů jako z lihovarů se linoucí, na horách Spálená a Martina Luthera medovou vůni prhy cítíš a na hoře Ždánovské šeřík*“. Zajímavostí této knihy je, že na výstavě v Kašperských Horách r. 1959, kdy byla vystavena, vzbudila obrovský a obnovený zájem o tohoto společností zapomenutého umělce, který v té době žil v ústraní ve Studeňanech u Jičína. Je proto věcí neskutečného významu, že takový umělecký unikát je uložen právě zde, v Kašperských Horách.

Václav Kůs

Neuklízejte zahradu ohněm

Blíží se doba zvýšeného nasazení hasičů při požárech travnatých porostů. **Vznikají neopatrnosti při spalování suchého listí a kletí, ale i v důsledku nedovoleného vypalování suché trávy.** Každoročně jsou zaznamenávány případy udušení lidí v kouři i uhoření při nezvládnutém vypalování, původně jen na malém kousku vypalované plochy.

Připomínáme, že ten, kdo se rozhodne "vyčistit" svou zahradu ohněm, může zaplatit i několikatisícovou pokutu. Při plošném vypalování porostů se dopouští přestupku dle zákona o požární ochraně, za který mu hrozí pokuta do 25 tisíc korun. Fyzické osoby mohou provádět kontrolované spalování – např. listí, suchou trávu na hromadě apod.

Pálení je nutno ohlásit HZS Plzeň na číslo 950 330 110. Operační důstojník bude chtít vědět přesnou lokalitu, datum a čas pálení, jméno zodpovědné osoby a telefon.

Pavel Petergáč ml.
Preventista SDH
Kašperské Hory

Kašperskohorští Mušketýři

27. března se v bavorském Weidenu konal první ročník bavorsko-českého hudebního festivalu nazvaného Bayerisch – Böhmische Kneipennacht. V centru tohoto města s hezkým historickým náměstím a radnicí vystoupilo

Mušketýři si připíjejí na úspěšný večer ve Weidenu (zleva: J. Nový, V. Siegl, J. Ludvar a J. Mráz)

na šesti scénách šest hudebních skupin různých žánrů. Pro nás je velmi potěšující, že mezi nimi nechyběla místní kašperskohorská hudební skupina Mušketýři, která vystupovala v příjemném prostředí restaurace Altes Eichamt. Tato čtyřčlenná hudební parta vznikla

před 4 lety. Poprvé společně vystupovali na obnoveném místním masopustním veselí, které organizuje Klub kašperskohorských žen. Mušketýři hrají v následujícím složení: Jaroslav Nový, Josef Ludvar (oba hrají na akordeón), Václav Siegl (heligonka) a Josef Mráz (vozembouch).

Mušketýři nadále aktivně spolupracují a účastní se akcí pořádaných Klubem kašperskohorských žen, hrají pro naše důchodce, několikrát vystupovali na hudebních večerech ve Zwieselu, ale i na Klostermannově pouti v našem městě před dvěma lety. V loňském roce vystupovali také na letním multižánrovém festivalu v bavorském Kalmreuth. Mušketýři hrají a zpívají tradiční české lidové a populární skladby z druhé poloviny 19. století zhruba až do poloviny 20. století. Jejich hudební produkce se nese především v rytmu polky a valčíku. V jejich hudební

produkci se projevuje i jejich vřelý vztah k našemu městu a okolí, protože nejraději hrají písně ze Šumavy a z Pošumaví. Ještě k březnovému večeru ve Weidenu. Naším muzikantům se ve Weidenu dostalo velice vřelého přijetí. Před zahájením hudební produkce se majitel restaurace,

kde měli Mušketýři vystupovat, svěřil, že sice vyčlenil určité místo pro tanec, nicméně o využití této možnosti vážně pochyboval. Dle jeho vlastního vyjádření jsou místní obyvatelé Weidenu, pro které byla akce připravena, spíše pasivnější a raději jen tak posedí. Nicméně skutečnost byla jiná. Již při druhé písni, kterou Mušketýři zahráli, tančilo před našimi muzikanty pět spokojených párů. Muzikanti na všech šesti hudebních scénách ve Weidenu odehráli čtyři hudební bloky po 45 minutách, aby se posluchači mohli přesouvat mezi jednotlivými podniky a poslechnout si produkci vystupujících kapel. Myslím, že můžeme být na naše muzikanty právem hrdí, protože už na konci druhé hudební série na jejich vystoupení vedle nově přichozích posluchačů přicházeli i ti, kteří se bavili u jejich prvního hudebního vstupu. Přestože venku bylo poměrně nevlídné, uvnitř Altes Eichamt probíhal příjemný večer, v němž se výborně bavili nejen naši muzikanti, ale i jejich spokojení posluchači. **Přejeme našim muzikantům, aby jim chuť hrát i zpívat vydržela, aby kolem sebe měli vždy mnoho spokojených posluchačů.**

Zdeněk Svoboda
kastelán hradu Kašperk

35. ROČNÍK BĚHU KOUTEM NA ŠUMAVĚ, dne 27. 3. 2010

Třicátého pátého ročníku se zúčastnilo ve 22 kategoriích 225 závodníků od kategorie dětí do 4 let až po veterány 70 let a starší. Závod se uskutečnil za chladného počasí, ovšem ve velmi přátelském prostředí, v malém městečku Kout na Šumavě. Nutno podotknout, že i přes zdánlivě rekordní účast závodníků pořadatelé průběh závodu zvládli na výbornou, včetně vyhlášení výsledků závodu a odměnění závodníků věcnými cenami.

Výsledky kategorie muži nar. 1941 – 1950 – trať 5 km

Pořadí, jméno	čas	oddíl	ročník
1. Šůcha Václav	21:58	SV Stříbro	1946
2. Janový Petr	23:11	AC Trial Plzeň	1945
3. März František	26:52	Kout na Šumavě	1943

Výsledky kategorie muži nar. 1940 a starší

Pořadí, jméno	čas	oddíl	ročník
1. Kortus František	22:59	OS Kašperské Hory	1940
2. Růžička Josef	26:03	Tatran Železná Ruda	1939
3. Tolar Vladimír	29:42	SV Stříbro	1940

12. ROČNÍK BĚLSKÁ PĚTKA, dne 10. dubna 2010 – terén 5 km krajský přebor

Taktéž byl závod uspořádán za chladného, ale slunečného počasí, za účasti 300 závodníků na mistrovské travnaté trati. Trať hodnocena jako středně náročný kros, převážně po lučních cestách kolem meandrů řeky Radbuzy. V tomto závodě nebyla vypsána kategorie nad 70 let, v kategorii nad 60 let byly následující výsledky:

Pořadí, jméno	čas	oddíl	ročník
1. Chroustský Václav	22:59	SV Stříbro	1950
2. Kortus František	24:04	OS Kašperské Hory	1940
3. März František	29:23	Kout na Šumavě	1943

29. ročník KLATOVSKÉ PATNÁCTKY se uskutečnil **18. 4. 2010** na tradiční klatovské trase. Zúčastnilo se celkem 60 běžců a běžkyň. Z Kašperských Hor se zúčastnil **František Kortus v kategorii nad 60 let, v této kategorii se umístil na 1. místě, čas 1 hod. 12 min.** František Kortus byl nejstarším účastníkem tohoto závodu.

Závěrem připomínka pořadatelů - **I. ročník běhu kolem Lišáku pořádaný dne 15. 5. 2010 od 10 hodin, start na Žižkovo náměstí. Srdečně zveme rekreační běžce i širokou veřejnost.**

Kortus František

Občanské sdružení Náš domov Šumava

Podlesí – Vogelsang, zapomenuté místo sklářské historie

Podlesí je malé sídlo 3 km jižně od Kašperských Hor na severním svahu mohutné Huťské hory v nadmořské výšce 790 metrů, obklopené lesy, loukami, pastvinami a také starými stromy, zejména lipami a kaštany. Původní a po staletí užívané pojmenování Vogelsang se vžilo natolik, že poválečný oficiální výraz Podlesí zde téměř nikdo nevysloví. Snad je to i tím, že jméno Vogelsang je tak poetické a plně ptačího zpěvu, který se zde opravdu stále ozývá.

Jedna z nejstarších skláren střední Šumavy

V osadě se dochovaly části rázovitého statku s kaplí sv. Barbory a také zbytky zaniklé sklárny. Nejstarší doložená sklárna v Podlesí – Vogelsangu pracovala nepochybně již před rokem 1584. Tehdy patřila osada ke zboží královského hradu Kašperku. V roce 1584 si město Kašperské Hory koupilo od císaře Rudolfa II. velkou část hradního panství včetně sklárny ve Vogelsangu, kde tenkrát pracovali dva sklářští mistři a byla zde dokonce krčma. Po smrti mistra Tomáše zdědil sklárnu jeho syn Pavel, příjmením Glaser – Sklář. Z obchodní korespondence s norimberskými obchodníky z počátku 17. století vyplývá, že ve Vogelsangu se tenkrát vyráběly především pateříky – různobarevné skleněné korálky pro zhotovování růženců.

Do života kraje tragicky zasáhla třicetiletá válka. Podle jedné zprávy z roku 1636 cizí žoldnéři povraždili všechny skláře ve Vogelsangu. Koncem 17. století si osadu i s hutním právem koupil Sebastián Florián Gerl, příslušník proslulé české sklářské rodiny. Vystavěl zde rozlehlý statek s řadou hospodářských budov i s mešní kaplí sv. Barbory. Vybudoval zde rovněž novou sklárnu, v níž začal s výrobou mimořádně kvalitního čirého křídového skla, zejména broušených pohárů, různých druhů lahví i optických čoček. Pravděpodobně byla tenkrát obnovena i výroba barevných pateříků. Na počátku 18. století se stal majitelem Vogelsangu Petr Müller, vystudovaný právník pocházející ze starého sklářského rodu. V podnikání se mu nevedlo a brzy se zadlužil u klatovských dominikánů,

Podlesí - Vogelsang, panský dům, historická fotografie po roce 1900. Archiv Muzea Šumavy

kteří roku 1735 převzali sklárnu do své správy. **Bohatí Eisnerové** Značné oživení nastalo, když si Vogelsang v roce 1765 koupila proslulá sklářská rodina Eisnerů, která nadlouho byla první mezi zdejšími skláři. Za Jana Josefa Eisnera, který sklárnu vedl od 90. let 18. století až do svého skonu 1828, se tu rozvinula výroba okenního skla, pateříků i dutého skla, které se při huti z velké části zároveň dekorovalo broušením, řezáním i malbou. Významná část produkce byla určena na vývoz zejména do Itálie, Německa i zámoří. Provoz sklárny ve Vogelsangu obnovil roku 1831 synovec Jana Josefa – Jan Křtitel Eisner, který měl zároveň v nájmu sklárnu ve Stachách a ve Zlaté Studni a patřily mu také brusírny v okolí Kašperských Hor. V jednom katalogu pražské průmyslové výstavy se uvádělo, že Eisnerova firma je jediná ze šumavských podniků, která vedle broušeného skla dokáže vyrobit i kvalitní sklo řezané. Historička Jitka Lněničková zdůrazňuje, že od 30. let 19. století sklárna ve Vogelsangu produkovala také velké množství barevného skla. V Kašperských Horách i okolí dlouho přežívalo povědomí o nesmírném bohatství rodiny Eisnerovy, která tenkrát zaujímala nejpřednější místo mezi měšťany královského horního města. Tvrdilo se, že ve sklepeních eisnerovského domu č.p. 68 v Dlouhé ulici,

byly ukryty sudy plné zlatých dukátů, císařských zlatých a bavorských tolarů. O pyšném majiteli sklárny ve Vogelsangu si lidé vyprávěli, že často jezdil krajem ve svém přepychovém kočáře, taženém šestispřežím. Místní farní kronika Eisnerů skutečně dokládá jako štedré dobrodince městského kostela sv. Markéty. Na bočním oltáři se dodnes ukazuje soška Madony v šatíčkách, zhotovených z bílých svatebních šatů, prošívaných stříbrem, které z osobního vlastnictví kostela v roce 1811 věnovala Sofie Eisnerová, měšťanka a majitelka sklárny. Někteří příslušníci této sklářské rodiny byli ve farním kostele dokonce pohřbeni v letech 1772, 1776 a 1780. Sňatkem přešel Vogelsang ve 40. letech 19. století do majetku dalšího známého sklářského rodu Schmidtů. V prostředí sklárny ve Vogelsan-

gu vzniklo několik lidových pověstí. Snad nejzajímavější je vyprávění s motivem vpravdě golemovským. Kdysi dávno si tu skláři pro zábavu vymodelovali z hlíny velkou figuru mužika, kterou pak v peci vypálili. Figuru oblékli do hadrů a dali jí do ruky hořící svíci. Hliněný mužik začal mluvit a různě skláře strašil. Nakonec ho muži z hutě museli zakopat hluboko do země a místo pak zavalili těžkým balvanem. **Smutek věcí opuštěných**

Staré šumavské sklárny znevýhodňovala především jejich izolovanost a vzdálenost od železnice i růst cen palivového dřeva. Z těchto důvodů byla vogelsangská huť definitivně vyhašena roku 1891. Ještě po celý následující rok 1892 zde brusíči zpracovávali zásoby skla, ale pak odešli i oni. Opuštěné budovy sklárny se tak už před rokem 1900 začaly měnit ve zříceniny. Zůstal tu ovšem ještě statek, který v roce 1911 získal na několik let kníže Schwarzenberg. Roku 1930 koupila Vogelsang sirkárna SOLO Sušice. Když v 50. letech podnik tento statek opouštěl a vyklízely se všechny prostory, šťastnou náhodou se ze statku zachránila vzácná dřevorezba Piety z počátku 16. století, připisovaná anonymnímu Mistru Oplakávání ze Zvíkova, která je nyní jedním z nejceněnějších exponátů sušického Muzea Šumavy. Téměř smrtelnou ránu zasadil Vogelsangu za časů socialismu neúspěšný pokus o hospodaření Státního statku. Budovy se vůbec neudržovaly a očividně chátraly. První podlehl zkáze takzvaný panský dům – zámeček, šindelem krytá jednokřídlá budova s klenbami a rázovitou věžičkou. Soukromník, který objekty v Podlesí koupil v 90. letech 20. století, mohl zrekonstruovat už jenom část hospodářských budov a objekt kaple sv. Barbory ze 17. století.

Cíle romantických výletů

V polovině 19. století zde stálo 11 domů se 108 obyvateli. Dnes tu trvale žije pouze jedna rodina, která hospodaří na okolních lukách a pastvinách, chová ovce, kozy a koně. Případní návštěvníci mají možnost si toto hospodářství prohlédnout a také půjčit si koně k projížďkám po okolí. Cílem výletů zde mohou být lesní polohy staré sklárny z 18. století, místo Flusárna, kde se v minulosti vyráběla z popela lesních stromů potaš – důležitá sklářská přísada ovlivňující vlastnosti skloviny, dále lze navštívit pomníček letecké havárie z roku 1937, stopy Zlaté stezky nebo osady Velký a Malý Kozí Hřbet s návesními kaplemi a pěknými výhledy na krajinu kolem hradu Kašperku.

ŠKOLNÍ KLUB A DIVADLO

Možná si říkáte, co to vlastně je – školní klub? Proč ve škole funguje?

Vznikl při ZŠ v Kašperských Horách již v roce 2002 a od té doby do něj pravidelně chodí okolo 30 dětí od čtvrté do deváté třídy, které zde tráví svůj volný čas. Nabízíme zde zájmové vzdělávání, podporujeme citlivé vztahy k lidem, k přírodě, vedeme je k otevřené komunikaci, rozvíjíme schopnost spolupracovat a respektovat druhého. Chceme, aby prostory klubu byly pro všechny příjemné a na pomáhalo vytvářet vhodné klima.

Nejenom, že zde děti odpočívají po nábitém školním dni a hrají různé hry, využívají počítače, ale také vytvářejí podle zájmu různé výrobky k tradičním svátkům i pro radost sobě a druhým, podílejí se na přípravě slavností a akcí školy. Letos navíc mají možnost se vybit v herně školního klubu. Zde mají k dispozici stůl na stolní tenis, kulečnick, malý fotbal, sportovní hry a nově i boxovací pytel.

Jednou z hlavních činností ŠK je divadelní kroužek, kam se mohou přihlásit všechny

děti, které mají chuť si vyzkoušet, jaké to je, stát na divadelních prknech. Do současnosti jsme nacvičili 11 her, čerpáme především z předloh klasických pohádek. Kostýmy a rekvizity si většinou sháníme a vyrábíme sami, díky spolupráci s divadelním spolkem Kolár ze Strašína si můžeme kulisy zapůjčit od nich. **Chtěla bych ještě poděkovat městu Kašperské Hory za možnost nacvičovat v místním kině.** Celý rok mladí herci pilně cvičí texty, učí se pohybovat po jevišti a trénují svůj řečový projev. Letos jsme se již předvedli výsledkem naší práce před jarními prázdninami s pohádkou „Jak rozesmát princeznu“. Myslím si, že vystoupení mělo úspěch u malých i velkých diváků a mám radost, že herce přišli podpořit i mnozí dospělí (nejen rodiče). Povzbuzení úspěchem, jsme se pustili do nacvičování ještě jedné pohádky „Sedm sestřiček“, kterou bychom chtěli předvést v rámci školní akademie ještě do konce školního roku. **Srdečně všechny zveme – přijďte se na nás podívat!**

Za ŠK Dagmar Ševčíková

Mateřská škola v Kašperských Horách se stala v roce 2003 součástí ZŠ a ZUŠ Kašperské Hory

Budova mateřské školy byla původně na náměstí. Ke konci roku 2005 byly provedeny sta-

vební úpravy v západní části školy, kde byly dříve dva byty, na mateřskou školu s kapacitou 50 dětí.

V novém prostoru vznikly dvě třídy, každá v jednom patře, se sociálním zařízením. V přízemí je jídelna a šatna dětí. V současné době máme plnou kapacitu školky. Děti jsou rozděleny do dvou tříd, kde jsme souro-

zence a kamarády ponechali spolu. Dětem se věnují čtyři učitelky. Program pro naši školku se jmenuje „Z pohádky do pohádky“. Každý měsíc je jedna pohádka, od které se odvíjí další výchovné a vzdělávací činnosti. Všechny činnosti jsou přesně plánované podle Školního vzdělávacího programu, který jsme přizpůsobili zájmům a potřebám dětí. Kladli jsme důraz na to, co je dětem nejbližší, s ohledem na prostředí, které naší školku obklopuje. Učitelky s dětmi kreslí, cvičí, hrají pohybové hry, vyrábí různé výrobky, zpívají, chodí na procházky, v zimě chodí sáňkovat a pomocí her a pohádek učí děti něčemu novému. Během dne v mateřské škole také koordinují chování dětí k jiným dětem, dospělým, ale také jak mají zacházet s hračkami, nebo jak se mají chovat v přírodě. Děti se mohou pochlubit nejen svými výrobky, které si domů odnášejí, ti odvážnější a starší dokonce účinkují v pásmu básniček a písniček na Vítání občánků a ve vánočním vystoupení v místním kině. Do školky k nám počátkem prosince zavítal Mikuláš s anděly i čerty a udělali ve školce pěkný rozruch. Za pís-

ničky a básničky, které děti řekly, dostaly adventní kalendáře. Využíváme i nabídky filmových a divadelních představení, jak v místním kině, tak přímo v naší školičce, kdy herci přijedou k nám. K mateřské škole také patří menší zahrada, kterou se snažíme postupně vybavovat. Máme zde dvě pískoviště, altán, dvě motorčky a delfína na pružinách a počátkem března také přibýlo dřevěné hasičské auto a věž se skluzavkou, o které je velký zájem. V nejbližší době nás čeká slet čarodějnic, kdy do školky přijdou děti oblečené jako čarodějnice, a aby vám to nebylo líto, prolétnou se za hezkého počasí městem. **Před námi je ještě besídka pro maminky, školní výlet do ZOO na Hlubokou, na Den dětí si zazavodíme a 30. června se rozloučíme s dětmi, které 1. září nastoupí do školních lavic.**

Mirka Prekopová

EMANUEL BOUŠKA

15. března letošního roku uplynulo **100 let od narození našeho bývalého spoluobčana, pana Emanuela Bouška**. Narodil se v Příbrami v rodině „oberšteiera“

tehdejších dolů na stříbro v Březových Horách. V devíti letech však otec a dva sourozenci podlehlí epidemii španělské chřipky a tak zůstal s matkou sám. Proto po absolvování reálného gymnasia nemohl pokračovat ve studiu na Báňské akademii a zvolil „lacinější“ vzdělání učitelské. Hospodářská krize jej zavála, tak jako mnoho jiných Čechů, na učitelské místo na Slovensko do Fačkova v Pováží. Tam se seznamuje se svou pozdější manželkou Alžbětou. Z posledního působiště Popradna po vzniku Slovenského státu 14. 3. 1939 rychle v noci i s dcerou Marcelou ujíždí a místní se s ním loučí pomocí kamenů. Když v roce 1966 navštěvuje s rodinou své bývalé působiště paradoxně je svými žáky srdečně vítán. Ve škole nachází svou sbírku minerálů, kterou místní považovali za rozmar českého učitele. Válku přežívá s rodinou u své matky v Příbrami, kde pracuje v archivu místního muzea. To zřejmě ovlivnilo jeho další směřování. Po válce využil nabídku státu na práci učitele v pohraničí a možnost

pokračovat v muzejnické práci. Usadil se v nedostavěném dřevěném domku na Cikánce, kde našly nový domov i dvě další dcery Hana s Jiřinou, ke kterým konečně v roce 1948 přibyl syn Pavel. Eman, jak jsme mu říkali, vyučoval fyziku, chemii, prakt. pracím a jiným předmětům. Měl stoprocentní kázeň, byl přísný, ale žádnou legraci nezkažil. Rychle se zapojil do veřejného života v obci. Ochotničil, byl myslivcem, konzervátorem a ochráncem přírody, ale hlavní láskou bylo místní Muzeum Šumavy. Jeho sběratelskou činností na vysídlené Šumavě bylo zachráněno mnoho vzácných památek. Tradovalo se, že když jednou

sluhoval meteorologickou stanicí i zkušenou odolností různých materiálů. Mnoho let vykonával funkci zástupce ředitele. V šedesátých letech vrátil „rudou knížku“, a tím se dostal do nesnází. V roce 1964 musel opustit místo zástupce ředitele a později i práci v muzeu. Prý na něho už nebyly peníze. Od té doby do muzea již nevstoupil. Zase platilo, že za dobré skutky musí být člověk po zásluze potrestán. V důchodu pracoval jako lesní dělník v lesní školce na Cikánce a později jako topič v Kovopodniku, což mu jako kardiakovi vůbec nesvědčilo. Ale bez práce nemohl být. Krátce před smrtí, při jubileu Muzea Šumavy, měl dostat za svou dlouholetou

práci Čestné uznání, ale tehdejší vedoucí odboru kultury ONV Klatovy soudruh Ant. Šatra to ze své moci nepovolil. A tak bez uznání 9. června 1980 pan Emanuel Bouška umírá. Útěchou snad mu byla, ještě nežli zemřel, návštěva a prohlídka „JEHO“ muzea, kam jej upřímně pozval jeho žák a muzejní pokračovatel PhDr. Vladimír Horpeniak. Manželka E. Boušky, která byla

také zdejší učitelkou, jej přežila o deset let a domek na Cikánce obývá dodnes syn Pavel s rodinou. **Snad i vy, které zde pan Emanuel Bouška učil i „mučil“, si na něho občas vzpomenete. Zaslouží si to!**

Jeho bývalý kolega Emil Kintzl

Jeho bývalý kolega Emil Kintzl

Muzeum lyžování otevřeno

Dne 4. dubna 2010 bylo v Železné Rudě nově otevřeno v budově zdejšího zámečku Muzeum šumavského lyžování.

Slavnostní vernisáže se zúčastnili kromě osobností, jakými jsou Emil Kintzl, Milan Hampl a Marie Kubalíková (to jsou právě ti, díky kterým muzeum po letech záměrů vzniklo), dokonce i bronzový medailista ze ZOH ve Vancouveru, železnorudský závodník Martin Jakš. A sa-

možřejmě dalších téměř 200 návštěvníků a příznivců lyžování. Co všechno můžete vidět ve stálé expozici muzea? Nespočet původních lyží, které takřka všechny prošly rekonstrukcí, dobovou výstroj lyžařů - tak třeba pro srovnání v čem se jezdí na lyžích nyní a v čem se naopak jezdilo tehdy. To jest od konce 19. století, kdy lyžování přišlo do Čech - a není bez zajímavosti, že první průkopníci a dobrodruzi byli právě ze Šumavy. To vše dokládá

nejen bohatá fotografická dokumentace, nejrůznější relikvie a zajímavosti z oblasti veleoblíbeného zimního sportu, které byly s neskutečnou péčí a nadšením se sbírány, zrekonstruovány a utříděny, aby byly právě v železnorudském muzeu vystaveny. Tak, abychom si i my uvědomili, jakou významnou tradici právě lyžování na Šumavě má. **A třeba se zrovna pro Vás stane taková návštěva lyžařského muzea tipem na zajímavý výlet!**

Václav Kůs

Skutečný tvůrce muzea pro Šumavu

Zasloužilý učitel a muzejník **Emanuel Bouška (1910 - 1980) patří bezpochyby mezi nejvýraznější kulturní osobnosti Šumavy druhé poloviny 20. století.** Bylo jistě šťastnou okolností, že vlastivědného muzea v Kašperských Horách se tento příbramský rodák ujal hned v poválečných měsících roku 1945. Podařilo se mu nejen uhájit existenci tohoto muzea, ale jeho činnost značně rozvinout a dát mu novou náplň a cíle. Původně nevelké městské muzeum Bouška postupně přetvářel v ústav s regionální působností. Nová koncepce muzea - nikoliv jen městského, ale pro celou Šumavu - byla již plně akceptována při budování nových expozic v dnešní muzejní budově v letech 1953 - 1954. Bouška dospěl k rozhodnutí budovat i ta oddělení, pro která muzeum dosud nemělo potřebný materiál. Vznikl tak naléhavý zájem vytvářet nové sbírky zejména z oborů přírodních věd - mineralogie, geologie, botaniky ale i zoologie. Pro „Šumavské muzeum“ v Kašperských Horách se podařilo získat řadu zkušených odborníků jako například geology - univerzitního profesora dr. Josefa Kunskeho a ing. Karla Klementa, botaniky - profesora dr. Ivana Klášterského a učitele Josefa Vaněčka. Zejména díky preparátorovi Jiřímu Tůmovi a ornitologovi Aloisi Mrázkovi utěšeně rostly i zoologické sbírky. Řada kvalitních preparátů našla uplatnění v působivých dioramatech, k jejichž diváckému úspěchu přispěla výtvarná spolupráce malířů Mlezivy i Moravce. Štěstí měl Bouška i na odborníky z oblasti společenských věd. Ke zdu archeologické expozice, zaměřené především na pobyt Keltů na Šumavě, pracovali například dr. Jiří Neustupný z Národního muzea v Praze, dr. Eva Jílková a také fotografka Milada Einhornová.

Pro obory hornictví, národopisu a sklářství se navázaly důležité pracovní kontakty s vědeckými pracovníky Národního technického muzea, Ústavu pro etnografii a folkloristiku ČSAV a Uměleckoprůmyslového muzea v Praze (Majer, Johnová, Adlerová, Brožová, Drahotová atd.). V kašperskohorském muzeu se často objevovali známí historici umění jako dr. Antonín Liška, doc. Václav Mencl nebo dr. František Matouš, kteří Bouškovi vědecky určovali cenné památky středověkého umění v muzejních sbírkách a díky jejich intervencím se tato jedinečná umělecká díla dařilo postupně odborně restaurovat, a to již od konce padesátých let. Do roku 1959 byl součástí muzea také rozsáhlý městský archiv, o který se náš muzejník také obdivuhodně staral, zejména když ke zpracování jeho nejvzácnější a nejstarší části přizval vynikajícího odborníka - archiváře dr. Miloslava Volfa. Bouškova poučená záliba ve výtvarném umění se odrazila v pořádání pravidelných výtvarných výstav profesionálních tvůrců (např. Josef Krejsa, Ota Matoušek, Josef Hodek, Cyril Chramosta, Vincenc Beneš, Josef Váchal, Anna Macková, Alois Moravec, Bohumil Ulrych, Cyril Bouda, Ludmila Jiřincová, Jan Pešťák, Emanuel Famíra, Lev Šimák...) nebo v konkrétní spolupráci s některými umělci, zvláště s Aloisem Moravcem. Dobré vztahy s vedením Národní galerie v Praze umožnily ve stálých expozicích muzea vystavit dlouhodobě šumavská plátna velikánů jako byli Otakar Nejedlý a zejména Julius Mařák. Neocenitelná je Bouškova sbírkotvorná činnost. V nelehkých dobách po 2. světové válce to byl muž na svém místě. Díky kulturnímu rozhledu, ohromnému nadšení a především nezlomné vůli se mu dařilo

mnohdy v posledních chvílích zachraňovat množství cenných kulturních stop mizející staré Šumavy, zejména z vylidněných pohraničních území, která tenkrát pohlcovaly rozsáhlé vojenské prostory a široká hraniční pásma. K Bouškovým zásluhám patří také vznik zcela ojedinělé sbírky obrazů a grafiky se šumavskými motivy. Významnými a početnými zisky obohatil sbírky skla, starého a lidového umění, založil nové sbírky přírodnin. Pro sbírkotvornou činnost získával veřejnost, v první řadě mladé lidi, zejména školní mládež. Bez podpory místní mládeže by sotva zvládl nepředstavitelné několikeré stěhování muzea v poválečných letech - z prostor bývalé odborné dřevařské školy na dnešním Žižkově náměstí do budovy dřívější měšťanské školy na náměstí (dnešní Dětský domov), kde vznikla ucelená expozice a pak urychleně, když budovu zabrala pro své provizorní kasárna pohraniční stráž, do volných tříd a půdních prostor dnešní základní školy a pak teprve do dnešní budovy č.p. 140 na náměstí. Kašperskohorské muzeum budoval učitel E. Bouška po pracovní době ve škole, po večerech a nedělích. Oddaného pomocníka v uskutečňování svých kulturních vizí si našel už v roce 1945 v truhláři Stanislavu Polaufovi. Ještě za Bouškova působení se kašperskohorské muzeum zařadilo mezi nejnavštěvovanější česká muzea.

Úloha kašperskohorského muzea jako regionálního muzea pro Šumavu byla posílena zejména vznikem Chráněné krajinné oblasti Šumava v roce 1963. K projektu Muzea Šumavy přistoupila v roce 1967 městská muzea v Sušici a Železně Rudě a tak byl vytvořen muzejní komplex, který existuje dodnes.

PhDr. Vladimír Horpeniak,
Muzeum Šumavy Kašperské Hory

Škola a projekty

ni a žákovské soupravy pro elektřinu a žákovské soupravy pro elektroniku, dále ampérmetr a zdroj napětí. Stávající stavebnice pro elektřinu jsou z roku 1983, učitelská souprava dokonce z roku 1974, takže již dosluhují. **Pro zkvalitnění výuky optiky chceme pořídit třípaprskový laserový zdroj a nainstalovat rolety pro dokonalé zatemnění.** Učebnu fyziky, která je již vybavena dataprojektorem s připojením na DVD přehrávač a notebook, budeme tedy moc lépe využívat také pro projekci výukových programů a filmů. Druhý projekt „Multimediální počítačová učebna“ je menšího rozsahu a zahrnuje obměnu staršího dataprojektoru a serveru a rovněž instalaci zatemnění do učebny informatiky, kterou

pravidelně a hojně využívá celá škola. Asi se ptáte, proč poměrně malá škola podává rovnou dva projekty. Odpověď zní: „A proč ne.“ V silách žádné malé školy totiž není nakoupit z běžného rozpočtu najednou vybavení za 200.000 Kč! Tak proč nevyužít možnosti, když nás chce někdo podpořit!? Doufáme, že nám alespoň některý z projektů vyjde! **Byli bychom rádi, kdybyste naše snažení podpořili svým hlasem v době od 15. dubna do 15. května 2010 na stránkách www.cezregionum.cz, kde na horní liště najdete odkaz „Oranžová učebna“, oba projekty jsou v seznamu škol na stejné stránce. Děkujeme.**

Pavlaína Nová

Možná jste v médiích zaregistrovali **projekt Nadace ČEZ „Oranžová učebna“**, v němž jsou školám poskytovány finanční prostředky (až 200 tisíc) na vybavení

odborných učeben. **Využili jsme možnosti a naši školu přihlásili do grantového řízení hned ve dvou projektech.** První projekt „Elektřina hravě a bezpečně“ se týká vybavení pro výuku fyziky. **Chtěli bychom zakoupit demonstrač-**

SNOW RACE 2

V neděli 31. 1. 2010 se v místním lyžařském areálu uskutečnil **2. ročník závodu SNOW RACE 2**. Tento závod pořádal LO TJ Kašperské Hory, jehož vedoucím je p. Petr Novák. Závodilo se na lyžích a na snowboardu ve 12 kategoriích + kategorie příchozích. **Celkem si přišlo změřit své síly 66 závodníků.**

Kategorie ST. ŽACTVO - dívky

1.	Ziegelbauerová Tereza - LO TJ K. H.
2.	Podlešáková Nikola
3.	Tvrdíková Veronika

Kategorie ST. ŽACTVO - hoši

1.	Nový Karel - LO TJ K. H.
2.	Fedor Matyáš - LO TJ K. H.

Kategorie PŘÍCHOZÍ - smíšená

1.	Lukáš Filip
2.	Lukášová Naďa
3.	Pokorný Karel

Kategorie PŘÍPRAVKA - smíšená

1.	Kroupová Natálie
2.	Hail Matouš - LO TJ K. H.
3.	Pokorná Veronika

Kategorie PŘEDŽACTVA - smíšená

1.	Čech Petr
2.	Melichar Vojtěch - LO TJ K. H.
3.	Nový Vítězslav - LO TJ K. H.

Kategorie DOROST - hoši

1.	Kadeřábek Tomáš
----	-----------------

Kategorie ML. ŽACTVO - dívky

1.	Hrabáková Anna
2.	Chocová Anna - LO TJ K. H.
3.	Švajková Aneta - LO TJ K. H.

Kategorie ML. ŽACTVO - hoši

1.	Hrabák Martin
2.	Lukáš Jakub - LO TJ K. H.
3.	Šmerha Tomáš

KATEGORIE SNOWBOARD

Starší žáci - dívky

1.	Daňhelová Kristýna - LO TJ K. H.
----	----------------------------------

Starší žáci - hoši

1.	Janoščík Ondřej - LO TJ K. H.
2.	Míka Ondřej - LO TJ K. H.
3.	Hasenohl Horst

Mladší žáci - dívky

1.	Hrabáková Anna
2.	Podlešáková Petra

Mladší žáci - hoši

1.	Lukáš Jakub - LO TJ K. H.
2.	Beneda Ondřej - LO TJ K. H.
3.	Voldřich Petr - LO TJ K. H.

Všem závodníkům děkujeme za účast a těšíme se na setkání ve 3. ročníku tohoto závodu SNOW RACE 3.

Mgr. Martina Nová
Za LO TJ K. Hory

Muzeum Šumavy v Sušici si připomnělo 130 let od svého založení

1. dubna 2010 uplynulo přesně 130 let od okamžiku, kdy městská rada v Sušici uvolnila ve zdejší radnici prostory pro shromažďování cenných historických předmětů a položila tak základ městskému muzeu, předchůdci dnešního Muzea Šumavy. Jednalo se sice o skromné, ale průlomové rozhodnutí, neboť v celých jihozápadních Čechách tehdy žádné muzeum neexistovalo – nejbližší ústavy fungovaly až v Plzni a Českých Budějovicích, pozdější významná regionální muzea v Klatovech a Písku začala své dějiny psát teprve v průběhu 80. let. Počátky sušického městského muzea nebyly jednoduché. Nedostávaly se mu finanční prostředky a vinou stálého přísluší sbírkových předmětů ani náležité prostory. Symbolem prvních 50 let jeho existence tak bylo několikrát stěhování sbírek a nové žádosti o finanční podporu nejen svému zřizovateli, jímž bylo město Sušice, ale i dalším institucím a zájmovým korporacím v regionu i mimo něj. Teprve v dubnu 1933 sušické obecní zastupitelstvo rozhodlo uvolnit pro muzeum renesanční perlu města, dům čp. 40/1 na náměstí, a adaptovat ho pro muzejní potřeby. Stavební práce se protáhly až do roku 1937, ale výsledek stál za to a muzeum sklízelo úspěchy jako jedno z nejlépe koncipovaných v celém bývalém Prácheňském kraji. Bohužel, na slavnostní otevření nezbyla v houstnoucí politické situaci vhodná chvíle a následujících šest válečných let již vůbec nedovolilo muzeu rozvíjet se tak, jak by bylo žádoucí. Po roce 1945 na-

vázalo na předválečnou činnost pod názvem Okresní vlastivědné muzeum v Sušici (později Muzeum horního Pootaví) a v roce 1956 připravilo novou expozici. Skutečný rozvoj muzea nastal s nástupem Vladimíra Holého do funkce jeho ředitele. Podařilo se především odvrátit nebezpečí likvidace, jež muzeu hrozila kvůli reorganizaci státní správy a zrušení sušického okresu, a počínaje rokem 1967 vytvořit připojením muzeí v Kašperských Horách a Železně Rudě Muzeum Šumavy. Tímto aktem vznikl ústav, který svým významem přesáhl dosavadní úzké zaměření na Sušici a Sušicko a rozšířil svůj radius o přilehlé části Šumavy včetně jeho profilujících specifík (šumavské sklářství, šumavská příroda aj.). Ta jsou páteří činnosti Muzea Šumavy i v současné době, kdy je organizací zřizovanou Plzeňským krajem, daří se nejen významně rozšiřovat sbírky, ale také je vhodnou formou prezentovat veřejnosti. Nejde jen o sezónní výstavy, nýbrž i o rozšiřování prostor stálé expozice. V letošním roce vyšlo muzeum vstříc rostoucímu zájmu o krásu šumavského skla a přikročilo na svém kašperskohorském pracovišti k rozšíření sklářské expozice o další cenné sbírkové předměty. V jeho rámci získá nový kabát i stávající muzejní budova. Dlouholetou prioritou zůstává rekonstrukce hradebního traktu v areálu sušické muzejní budovy. Vedle toho Muzeum Šumavy nepřehlídí ani své původní poslání, jímž je výzkum regionálních dějin, vlastivědná osvěta a péče o historické povědomí v regionu.

Své 130. narozeniny Muzeum Šumavy v Sušici oslavilo vzdáním holdu člověku, který byl jeho duchovním otcem a stál při jeho zrodu: učitel sušické měšťanské školy Josefu Holíkovi (1840-1892), který zároveň po dlouhých 12 let muzeum obětavě vedl. Za tímto účelem muzeum navázalo spolupráci s Holíkovou pravnučkou, řeholní sestrou MUDr. Dominikou Janou Bohušovou, která již v roce 2002 s pracovníky muzea připravovala výstavu o Holíkově osobnosti. Společné úsilí vyvrcholilo slavnostním odpolednem 8. dubna 2010, kdy byla na budově muzea čp. 40/1 na sušickém náměstí odhalena Josefu Holíkovi pamětní deska. Účast na slavnosti přislíbil českobudějovický biskup Msgr. Jiří Paďour, OFMCap., který vystoupil s krátkým proslovem. Navíc, protože se Holíkovy zásluhy o Sušici neomezily jen na založení muzea a s jeho jménem je spojeno i založení periodického tisku, prohloubení poznání historie města i řada počinů ve spolkovém a kulturním životě Sušice, rozhodlo městské zastupitelstvo ve svém zasedání dne 24. března udělit Josefu Holíkovi titul čestného občana Sušice. Pamětní deska a čestné občanství tak budou důstojným připomenutím velké osobnosti, které se bohužel za jejího života nedostalo náležitého uznání.

PhDr. Jan Lhoták
Muzeum Šumavy Sušice

Smutná zpráva

12. dubna 2010 opustila tento svět ve věku **nedožitých 93** let naše bývalá spoluobčanka, paní **Marie Hoffmannová**. Do Kašperských Hor přišla se svým manželem Janem již 1. srpna 1945, kdy sem byl dosazen jako první poválečný český řídicí učitel. Bydleli v dřevěné vilce, vpravo proti škole a pak trvale v patrovém domě vedle školy. Marie zde pracovala jako matrikářka a byla velice oblíbená. Od svých osmi let byla sokolku a v tomto duchu pokračovala i v našem městě. Cvičila nejen na sletech, spartakiádách, ale i v zahraničí. Byla dlouholetou náčelnicí a vedla cvičení žen i dorostenek. Vedla taneční kroužek a s touto činností se rozloučila svou Českou besedou na poslední akademii TJ v roce 1974. S manželem působila dlouhá léta

Ph. Marie Hoffmannová

v místním ochotnickém divadle. Tělovýchově zůstala věrná po celý život. I v pokročilém věku absolvovala s mladými jako "Babička Mery" nezapomenutelnou plavbu po Otavě. Cvičit s mnohem mladšími ženami chodila ještě ve svých 84 letech. A jak jí to šlo! Po zásluze se stala první čestnou členkou místní TJ, což jí velmi došlo – že se nezapomnělo. Po náhlé smrti manžela Jana v roce 1981 žila sama a pak v péči dcery Ludmily v Praze, kde také zemřela. **Vzpomeňte si na ni i Vy, kteří jste ji znali a prožili s ní hezké chvíle.**

Emil Kintzl

Vzpomínka

V únoru letošního roku se občané našeho města rozloučili s paní **Marií Kučerovou**. Kdo z Kašperských Hor by neznal učitelku, matematiky a fyziky zdejší školy, člověka, s velkým srdcem, který celý život věnoval svému poslání, péči o rodinu a přátelům. **Chtěla bych touto cestou vyjádřit úctu a obdiv k její práci, poděkování za nezištnou pomoc a účast s každým, koho znala a měla ráda.**

Doufám, že se zde nepodepisují jen za sebe, ale i za kolegy, bývalé žáky a přátele.

Jarmila Větrovcová

VÝSTAVA AKVARELŮ FRANTIŠKA ŠTORMA INDIE 2002 - 2010

1. května v 18 hodin bude v výstavních prostorách na Radnici v Kašperských Horách zahájena výstava akvarelů, jež ze svých cest po Indii z let 2002 – 2010 představí veřejnosti František Štorm. **Přední český typograf, grafik, designer a hudebník František Štorm (*1966) má na svém kontě již přes 700 navržených písem a je jedním z tvůrců oku lahodícímu českého školního písma Comenia spolu s T. Brousem a R. Lencovou, které získalo nejen zlatou medaili v kategorii Original typeface, ale i prestižní Cenu poroty ve švýcarském Curychu.** V roce 2005 se stal laureátem Ceny Revolver Revue za knihu Eseje o typografii, která byla v loňském roce nominována na cenu Magnesia Litera v kategorii publicistiky. <http://www.stormtype.com/>,

jistý nejen při kaligrafování písmenek svých fontů tuší, ale věrohodně dovede akvarely ztvárnit i rurální prostředí a život vonící exotikou vzdálené země, jakou právě Indie je. Po celý měsíc květen budete moci shlédnout plážové domky, loďky, poklidné mořské vlnky, palmami lemované pláže, vodní buvoly, břehy posvátné Gangy a spoustu jiných. Krása v jednoduchosti podtržená Štormovou zručností, citem a vrozenou skromností nabídne návštěvníkům výstavy pohled na mimořádný talent, originalitu, uvolněnost a vášeň autora.

Průběh samotné vernisáže umocní hrou na didgeridoo a brumli Ivo Charitonov (Pět Tibeťanů, The Temperal Loop, Létající koberec) a budete svědky přednesu prachmatické poesie v podání skupiny Umbrtka.

Od Františka Štorma jsem se pokusila získat odpovědi na nejčastější otázky související s jeho obrazy: 1. *Můžeš nám prozradit jak jsi se dostal k malování?* Tvoje profese je zdánlivě zcela odlišná. Táta mě jako

a oba jsme kreslili a malovali. Já jsem pak studoval uměleckou školu a tehdy se ještě schopnost kresby a malby považovala za samozřejmou pro umělce. Dnes už to na těchto školách neplatí. 2. *Tvou specialitou jsou indické motivy. Proč zrovna Indie? Co Tě na ní lákalo?* Je tam teplo a levno, když u nás je zima a draho. Indie jako jediná civilizace na Zemi má nepřetržitou, mnohotvárnou, asi 4000 let starou kulturu, kterou se nikomu nepovedlo modernizovat ani zničit jiným způsobem. Všichni nájezdníci a kolonizátoři tam asimilovali. To mě láká. 3. *Jak vůbec přijde malíři na mysl motiv a celková koncepce obrazu? Co maluješ nejraději?* Kravský trus a buvoly. Náš starý kamarád Viktor Faktor, co tam jezdí už 20 let říká: "Já neznám nic krásnějšího než hromadu kravskéjch hoven". Pak mě zajímá architektura a samozřejmě lidi. 4. *Proč zrovna akvarely, používáš i jiné techniky?* Vodovky jsou lehké a rychlé. V Indii se naučíš malovat sakramentsky rychle, do minuty je kolem hrozen zvědavců. 5. *Tvé obrazy nelze nalézt na internetu. Znamená to, že nejsou ani v prodeji nebo je lze zakoupit jen na Tvých výstavách?* Maluju pro vlastní potěšení a obrazy neprodávám, živí mě fonty.

Františkovi děkuji za odpovědi a přeji hodně zdaru připravám i samotné akci, ať přinese náležitě uspokojení všem.

Simona Fischerová

<http://www.pismolijna.cz/>
František Štorm si je svým štětcem

malého kluka vozil po Česku a po východním Německu s vodovkama

Už máte svou Kartu pomoci?

Na veletrhu For Family 2010 nás zaujal projekt nadačního fondu Firm4y – Senior „Karta pomoci“, který byl oceněn odbornou porotou Grand Prix z více než 700 vystavovatelů z celé České republiky. Zeptali jsme se předsedkyně správní rady nadačního fondu paní Jílkové, **co je Karta pomoci, pro koho je určena a komu pomáhá?** „Karta pomoci působí ve dvou zásadních rovinách. Tou první je, že výtěžek podporuje důstojné stáří seniorů a také postupně chceme vrátit do všech malých obcí v naší republice pojízdné prodejny. Druhá zásadní rovina Karty pomoci je ochrana života každého z nás. V případě nehody, úrazu nebo kolapsu, kdy rozhodují vteřiny může zasahující lékař, hasič či policista ihned prostřednictvím Karty

pomoci zjistit důležité informace, které hraje rozhodující roli při záchraně pacienta. Jako například alergie, léky, diagnózu, ale i kontakt na blízkou osobu, které mohou oznámit pacientovu nehodu. U starších lidí, kteří si mnohdy nepamatují, jaké léky berou, je to pro lékaře vítaná pomoc i v případě běžné hospitalizace. Kartička je určena pro každého od 15 let, každý kdo má počítač si ji může pořídit sám ze svého domova, ti ostatní mohou požádat o její vystavení svého praktického lékaře. Příjemným bonusem je využívání slev při nákupu zboží, zájezdů, ubytování a také služba lékař na telefonu, na kterého se může držitel kartičky obrátit s jakýmkoliv problémem během celého dne.“ **Můžete nám říci, kolik Karta pomoci stojí a na jak dlouhou dobu je**

vystavena?

„Zřízení Karty pomoci stojí 290Kč na dobu tří let, je to částka, která v přepočtu na měsíc dělá 8 Kč. Díky poskytovaným slevám se vám tato suma vrátí několikanásobně zpět.

Pokud si budeme chtít kartičku pořídit, případně zjistit bližší informace, kam se můžeme obrátit?

Bližší informace si můžete přečíst na www.nf-senior.cz, veškeré dotazy pak rádi zodpovíme mailem i telefonicky. Děkuji za rozhovor.

Klára Jílková

Předseda správní rady

Nadační fond Firm4y - Senior

Francouzská 467/68, 101 00 Praha 10

Mobil: 605 321 229, Tel.: 222 506 712

Eva a Martin Chladovi

Dvojčata Eva a Martin Chladovi stále sportují a určitě dělají čest svému městu.

Po měsíčním odpočinku od atletické sezony 2009 jsme se v prosinci pustili do přípravného období v lyžařském areálu pro běžecké lyžování "Vodník" u Vimperka. Z důvodu nedostatku sněhu v okolí, tam byly sněhové podmínky vynikající. Soustředili jsme se hlavně na lyžařskou techniku. Přípravu jsme nepodcenili. Byl to pro nás výborný odrazový můstek do závodního kolotoče v bězích na lyžích. **Eva** absolvovala celkem třináct krajských závodů a jeden mezinárodní. Ze všech těchto závodů si přivezla medaili. **Martin** tuto zimní přípravu pojal spíše jako náročný trénink na atletickou sezonu 2010. Začátkem března jsme odložili lyže a vše jsme podřídili přípravě na MČR v přespolním běhu, který se konal 20. března 2010 v Temelíně. Jeli jsme tam s určitými ambicemi, ale zároveň i s obavami. Naše obavy však byly naprosto zbytečné. **Den "D" byl vynikající. Sluníčko svítilo, trať perfektní, organizace na úrovni.**

Štěstí nám přálo, ale to vždy přeje připraveným.

Den "D" byl ukončen krásnou zlatou medailí pro Martina.

Ano, Martin Chlada se stal MČR v kategorii dorostu!

Eva se také nenechala zahanbit. V těžké konkurenci dorostenek doběhla na pěkném 15. místě.

Za všechny tyto úspěchy patří poděkování trenérovi "Mílaři" Do mažlice panu **Jiřímu Kralovcovi** a nemějí dík také přísnému a důslednému otci dvojčat **Jaroslavu Chladovi**.

M.Chlada, Mistr ČR - přespolní běh 3700m - Temelín 2010

Zachraňme ŠUMAVU!

Narodil jsem se zde na Šumavě v obci Modrava před více jak šedesáti lety. Žiji a pracuji v tomto kraji, proto se domnívám, že v mém věku se můžu vyjádřit k území, o kterém se hovoří, které je mým rodným domovem.

Celá generace naší rodiny po staletí pracovala v lese, měla zde i malé hospodářství, někteří byli zaměstnanci i na schwarzenberském panství. Nestudoval jsem VŠ lesnického směru ani žádnou jinou školu se zaměřením na tento obor, dovedu si však udělat úsudek na některé věci, které vychází ze zkušeností lidí, kteří zde na Šumavě žili a s lesem pracovali.

Při likvidaci různých tiskovin jsem chtěl – nechtě četl článek o Národním parku Šumava /dále jen NP/ ze dne 13. 5. 2009 a jednotlivé reakce lidí na toto téma. Věta Františka Krejčího (ředitele NP Šumava) - "Citlivé naladění dalšího rozvoje tohoto území je důležité pro dobrou kvalitu života nás Šumaváků. /Šumava 02/2008/. Byla to "rána", která člověka donutí reagovat. Tento člověk byl asi pod příkrovem mlhy, aby tu tragédii zapříčiněnou kůrovcem, kterou má na svědomí i on, neviděl, kriticky neuměl posoudit důsledky svého jednání, které se na území NP Šumava již ukázaly v plné síle pro několik dalších generací. Nereagoval jsem na jakékoliv články o NP Šumava z toho důvodu, že se domnívám o většinu zaměstnanců, kteří u této organizace pracují, že ztratili soudnost, protože razí něco neskutečného, co v této horské oblasti ani zrealizovat nejde. Některé části citace článku: ... Ministerstvo životního prostředí má stav NP pod kontrolou... apod. Jaký že to chceme mít skutečný NP? /Asi jestli tu kůrovcovou katastrofu děláme dobře/. Pracovníci NP pouze – "Máme to pod kontrolou"... , což je výraz na zničenou část životního prostředí, které degraduje myšlení větší skupiny národa, dále není potřeba žádné úryvky článku uvádět.

Proč tito ne-odborníci a různí "přihazovači" zrůzných jiných spolků celý lesní ekosystém NP Šumava spravují jako svou zahrádku a čekají, co z toho všeho bude v následujících letech? Uvědomme si, že se jedná o pozemky a les několik set hektarů suchých stromů. Málokdo ale asi ví, že dochází i k likvidaci slatí, kleč rezaví a usychá, rašeliniště razantně ztrácejí vodu. Jaký význam má z tohoto hlediska věta ředitele NP? – "Citlivé naladění

dalšího rozvoje tohoto území je důležité pro kvalitu života nás Šumaváků." Nevím, ale myslí jistě a určitě jen pracovníky NP. Všichni bychom si měli uvědomit, že takové nevyzkoušené pokusy na "zahrádce" v rozsahu NP, je nezodpovědné a neodborné jednání, které zasluhuje trestní stíhání odpovědných osob s náhradou způsobené škody. Bude však již pozdě. Způsobené mnohamiliardové škody bude v konečném součtu muset nahradit pouze ten prostý člověk. Proto nečekejme, až tato skupina lidí svou vědeckou práci dokoná a zničí celé území Šumavy.

Bude rovněž pozdě říkat, že vše se předpokládá nedalo. Výmluvy těchto lidí se dají jistě očekávat ve smyslu – "na toto mělo vliv tamto, na tamto mělo vliv zase toto", všichni to "zakopou", jako kdyby o nic nešlo, v ČR je to zvykem. Naší povinností je se tomu bránit, i když už je po 13 hodině. Nebojme se postupovat proti totalitě, která naše hluboké a zelené lesy na Šumavě zničila neskutečně drastickým způsobem na několik staletí dopředu. Na "zahrádce" NP nikdo ani za 400 let nenahradí věkovou strukturu bývalých pralesovitých porostů, které uschly v tomto horském prostředí žravostí kůrovce. Nebudu ukazovat na místa v NP, kde jsou tyto hrůzy vidět, pouze mám radost z jediného nezasaženého území, které se do tohoto likvidačního kolotoče nedostalo – Boubínský prales. Přežil a má štěstí, že se nenachází pod rukama "vědců" z NP Šumava, jinak by byl jeho život "zpečetěn".

Pracovníci NP lidem lžou, vymýšlejí si různé pohádky, mlží svou práci, za kterou nezodpovídají a ani neručí, prostě se baví na účet pracujících tohoto státu a jeho rozpočtu. Mají své vize, které budoucnost odsoudí, o tom není pochyb. Nechte zahrádku zpustnout a nestarejte se o ni – stačí několik let. Je to triviální přirovnání, ale nic bez následné tvrdé práce tam nikdy neporoste, pouze buřeň – to je skutečnost, která se projeví i na území NP. „Hrstka“ mladých smrkových porostů, která zde má kořeny převážně po zaniklém LZ Kašperské Hory situaci nezachrání, nebude schopna svoji stejnověkou kulturu sama chránit proti „tvrdým“ povětrnostním vlivům, které zde jsou. Suché traviny a suché porosty můžou následkem požáru /nedej Bože!/ zkázu dokonat. Nečekejme na zázrak, protože o zalesnění NP jehličnany při-

rozenou cestou v tomto prostředí do důsledku hovořit nelze, jakýkoliv listnáč na „Poledníku“ není života schopný – myšleno v horské lokalitě. Jaký bude potom celkový výsledek práce těchto lidí z NP Šumava si nelze představit. Jakou „šanci“ v současné době na tomto území musíme přírodě dát, bylo již zkušenými odborníky na lesnickou problematiku veřejností sděleno – celková stávající situace pod kontrolou není, kůrovce bude devastovat Šumavu neustále dál. Je s podivem, že nikdo z vědecké skupiny NP nerespektuje také názory druhých, kteří vědí o čem hovoří. Proč tedy na jejich zkušenosti pracovníci NP nereagují, proč ve skutečnosti boří to, co mnoho generací před nimi muselo svou tvrdou prací vybudovat, proč vnucují všem jen ten svůj rádoby vědecký názor, proč? Protože této problematice tato „hrstka“ lidí nemůže rozumět a svým přístupem práce jen ukazuje, že NP Šumava za této situace neměl nikdy vzniknout. Pro zdejší malý nevystěhovaný „zbytek“ obyvatelstva by to byla ve skutečnosti záchrana, záchrana by to byla pro zdejší faunu, floru i vzácný zdejší les, který již ve své velikosti tady není.

Všichni víme, že NP by měl být chloubovou státní – uchovat a zlepšit dané přírodní prostředí a jeho ekosystém na základě kterého vznikl, zajistit tu nenahraditelnou krásu pro celou populaci i do budoucna, tj. tak, jak to všichni měli v „puse“, když se NP Šumava zakládal. Kde byli ti, kteří po deseti letech najednou chtějí mít na tomto území divočinu, proč tento svůj záměr nikdo z nich neventiloval při vzniku NP? Jak je dnes možné, že nikomu tady nevadí několik set hektarů mrtvých lesů? Můžeme jít do „katastrofického scénáře“, který toto vzácné území NP již částečně zničil? Nemůžeme!!!

Otázka, co přinese tento stav zničené přírody a jaké to bude mít v konečné fázi následky si představit neumím. Proto neberme úvodní heslo „Zachraňme Šumavu“ jako nějaký trik politiků, ale postavme se proti těm lidem, kteří tu svoji „divočinu“ propagují a živí na vzácných lokalitách naší Šumavy. Hloupý a devastující ve světě nevyzkoušený pokus s přírodou, který proti zdejší přírodě nastartovali, který nejsou schopni jeho zastánci reálně zvážit a zničující důsledky vyhodnotit, se již v plné síle ukazuje.

Pokračování na str. 13

Pokračování ze str. 12

Zničený životní prostor, o který jsme přišli a ještě přijdeme tímto nepovedeným vědeckým experimentem, by tito samozvaní vědci a jejich podpůrci měli "draze zaplatit". P.S. Nereaguji na připomínky pra-

Před 17 lety jsem odešla na mateřskou dovolenou a aniž bych to tehdy tušila, ukončila jsem tímto své působení na místní škole. Musím se přiznat, že se školou stále trochu dýchám, i když už ne tak aktivně jako dříve. Jako předsedkyně školské rady mám ale možnost nahlédnout i pod pokličku hospodaření školy, rozpočtu a hodnocení školy. Při mé poslední návštěvě jsem měla příležitost společně s radou města zhlédnout prezentaci nového vybavení tříd. Viděla jsem **novou počítačovou učebnu**, perfektně moderně vybavenou, dále **práci s tzv. multimediální tabulí**, která je připojená k internetu a v podstatě žáci před sebou vidí velkou obrazovku počítače, na které mohou jak psát tak i pracovat s jakýmkoliv programem. Šíře využití od

Městská knihovna a Základní škola v Kašperských Horách uspořádala již **potřetí Noc s Andersenem, a to z 9. 4. - 10. 4.** Akce začala v 17:00 hod. přivítáním 44 dětí u pohádkovníku před školou. Této důležité úlohy se letos ujala paní Radka Kolářová – radní města Kašperské Hory. Vypustili jsme pro tento pohádkový čas z lahve ducha H. CH. Andersena, který nás po celou dobu provázel. Poté jsme se odebrali na kopec Lišák, kde na děti

čekaly různé úkoly, soutěže a ve finále za každý splněný úkol dostaly důležitý kus mapy. Pokud ji dobře složily, rychle se vydaly po stopách pokladu. Naštěstí všechny skupiny svůj poklad rychle našly. Následovalo oblíbené opékání vuřtů u ohýnku. Lampiónový průvod se vydal kolem DPS na náměstí a do školy. Zde si děti umyly mastné prstíky od vuřtů, převlékly do čistého oblečení. Všichni jsme se nahr-

Zachraňme ŠUMAVU!

covníků NP, protože budou "řehtačkou" na jejich vysokou odbornost a dokazování hlouposti druhých.

Jindřich Schmied
Kašperské Hory

Malé zamyšlení

výuky jazyků až po hudební výchovu. Byla jsem jak Alenka v říši divů, protože možnosti vzdělávání jsou opravdu široké a navíc žákům velice blízké. Jde o moderní přístup k výuce a ten děti mnohem více baví a mnohdy ani netuší, co vše se při používání této tabule naučí. Dále mě zaujal další, moderní přístroj - **vizualizér**, ten **umí promítat plošné i prostorové předměty, dokáže je vyfotit, uložit na disk a po připojení na počítač zvětšovat, zmenšovat atd.** Okamžitě mi naskočila asociace na můj věčný boj s různými diaprojektory a zpětnými projektory. Čas běží milovými kroky. Musím říci, byla jsem pyšná, že máme takhle skvěle vybavenou školu a věřím, že je to pouze otázka času, než se s těmito novinkami

Noc s Andersenem

nuli do školní družiny na besedu s p. Fibichem o Kašperskohorských skřítcích. Pan Fibich vtípně do tajuplných vyprávění zapojil i děti. Po besedě nám přišla pí. Veselá z Městské knihovny přečíst pohádku na dobrou noc. Protože už leckomu vyhládl, čekala na nás druhá večere ve školní jídelně. Pro děti jsme připravili ještě jeden důležitý úkol, a to zvládnutí stezky odvahy, která vedla do přízemí školy. Děti stezku zvládly i přesto, že zde na ně čekala různá strašidla. Na konci stezky se musely hezky čitelně podepsat na připravenou listinu. Poté se již uložily ke spánku, ale ještě na ně čekaly pohádky na dobrou noc. Určitě je vám, čtenářům, jasné, že hned neusnuly. Ve škole se přece nespí každý den, tak si mnozí chtěli skutečně „užít“. V sobotu ráno jsme opět zavřeli ducha H. CH. Andersena zpět do lahve. Děti se dozvěděly, že při

Pozn. redakce: Příspěvek byl zaslán na vědomí řediteli Národního parku. Do data uzávěrky Kašperskohorského zpravodaje na tento článek nijak nereagoval.

naučí všichni pracovat a to jak učitelé tak i žáci. Protože mnohé z pedagogů osobně znám a viděla jsem jejich nadšení a zapálení při práci s těmito pomůckami, mám z toho dvojnásobnou radost, protože dobře vím, že jen špičkové vybavení samo o sobě kvalitní školu nedělá. Příznám se, ani nevím, komu jsem v dobrém trochu záviděla jejich možnosti vzdělávání - jestli žákům nebo učitelům. A to nás ještě v blízké budoucnosti čeká nová tělocvična. **Jsem ráda, že se máme na co těšit, a to je přece příjemné zjištění. Díky všem, kteří se podílí na těchto našich radostech.**

Irena Oudesová

stezce odvahy podepsaly důležitý slib, že budou každý den číst. Na to už musíte dohlédnout i vy, milí rodičové! A možná by stálo za to na oplátku jim na dobrou noc také něco milého přečíst. Pamětní list, který si děti domů přinesly, jim snad připomene již III. ročník Noci s Andersenem. Chtěla bych touto cestou poděkovat pí. G. Švajkové a jejímu manželovi J. Švajkovi za to, že se o nás skvěle starali, abychom neměli při nocování ani hlad, ani žízeň. Dále bych chtěla poděkovat pí. V. Korcové za spolupráci při realizaci této akce. Také pí. Radce Kolářové patří poděkování za hezké přivítání dětí a celkovou pomoc. Další dík patří i maminkám, které spolu s dětmi nejen nocovaly, ale také hodně pomáhaly. Trn z paty – jak se často říká – nám „vytrhli“ dobrovolníci z řad žáků 8. a 9. třídy. Ochetně pomáhali při plnění všech úkolů, samozřejmě si nejméně užili stezku odvahy. Moc jim za to děkujeme! **Největší dík jsem si nechala na konec - patří všem dětem, jelikož jsme opět díky nim zažili pěkné chvíle nejen na Lišáku, ale i ve škole. Budeme se těšit, že se opět příští rok sejdem v tak hojném počtu jako v letošním roce a že přibudou i maminky nebo tatínkové, kteří se k nám připojí. Tak, milý pane Andersen, třeba se s Vámi setkáme zase za rok.**

Lucie Valentová

Kulturní program – květen, červen 2010

1. 5. – 31. 5. – Výstava akvarelů

Františka Štorma

výstavní místnost na radnici, otevřeno v pracovní dny od 9:00 do 12:00 a od 13:00 do 16:00 hod.,
1. 5. od 18:00 vernisáž výstavy

květen – říjen – Kristus v umění věků

Muzeum Šumavy Kašperské Hory

výstava obrazů, grafik, plastik i prací uměleckého řemesla, lidová tvorba jako dřevorezby nebo podmalby na skle, objeví se také ikony

6. 5. – Oslavy osvobození

11:30 – 12:15 kolona vozidel
12:00 – hod. pietní akt
13:00 – promítání dobových snímků
15:00 hod. - boj o vesnici Zhůří na louce u Sokolovny
16-17 hod. - výstava techniky - dolní polovina náměstí

8. - 9. 5. Šumavská řemesla a soutěže pro děti

Hrad Kašperk od 10 do 17 hod.
Na hradním nádvoří výrobci šumavských originálních výrobků a soutěže pro děti. K vidění budou rovněž ukázky výroby. Na nádvoří budou probíhat i soutěže pro děti, připravené skautským oddílem "Medvědi" z Kašperských Hor.

12. 5. – Ženy v pokušení

Čtyřicátnice Helena, uznávaná odbornice na manželské problémy jednoho dne zjišťuje, že se dostala do situace, jaké řeší se svými pacienty. Její doposud milující a milovaný manžel je přistižen in flagranti s mladší ženou a Helena brzy bezradně stojí na prahu nového života.
Místní kino od 19:00 hod., komedie, mládeži přístupné, 118 min.

13. 5. – Tvořivá dílna „Z ovčína“

Přijďte a zjistíte, jak se zpracovává ovčí vlna a co vše je možné z ní vyrobit plstěním za mokra nebo pomocí plstíci jehly. Pořádá IS a SEV Kašperské Hory, více informací na tel. 376 582 734.

16. 5. – Zájezd na Hobby 2010

České Budějovice

odjezd v 8:00 hod. ze zastávky autobusu, poplatek za jízdné je 80 Kč. Vstupné si hradí každý sám. Zájemci se mohou přihlásit v kanceláři MĚKIS do 14. 5. 2010 do 12:00 hod., nebo na tel. 376 503 411 - 412.

23. 5. – Botanická vycházka

Botanická vycházka v okolí Kašperských Hor k Evropskému dni parků. Pořádá IS a SEV Kašperské Hory, více informací na tel. 376 582 734.

22. 5. – Okrsková hasičská soutěž

od 13:30 hod. na hřišti na Cikánce, účast 7 sborů z okolí.
Více informací na plakátech.

24. 5. – Evropský den parků

Speciální odpolední program pro návštěvníky v areálu Střediska ekologické výchovy v Kašperských Horách.
Pořádá IS a SEV Kašperské Hory, více informací na tel. 376 582 734.

30. 5. – Hudba 70. - 80. léta

koncertní sál Miriam na faře od 16:00 hod. Můžete se těšit na skupinu Distance – starý politický nekorektní rock a další skupiny.

1. 6. - Den dětí

Cyklistický oddíl Kašperské Hory pořádá od 15:00 hod. cyklistické závody v Karlově ulici a poté od 16:00 hod. na školním hřišti různé soutěže o sladké ceny.

3. 6. – Dešťová víla

Klasická romantická pohádka o dobru a zlu. Dešťová víla jde krajem převlečená za chudou ženu. Poznává, že lidé začali myslet hlavně na peníze a vytrácí se mezi nimi dobro a láska. Rozhodne se proto, že jim vezme vodu... Ale nebojte, jak už to v pohádkách bývá nakonec dobro a láska zvítězí:-).
Místní kino od 10:00 hod., pohádka, 96 min.

4. 6. – Limonádový Joe

Představí se nově vznikající sušický ochotnický soubor Schody ve velké premiéře prvního představení.
Místní kino od 19:00 hod.
Bližší informace na plakátech.

5. 6. - Vycházka za ptačím zpěvem

Pojďte s námi zjistit, co vše je možné v přírodě slyšet, když si ráno přivstanete. Pořádá IS a SEV Kašperské Hory, více informací na tel. 376 582 734.

13. 6. – Koncert Horažďovických muzikantů

Vystoupí Volné sdružení horažďovických zpěváků a muzikantů.
Místní fara v Kašperských Horách, od 16:00 hod.

17. 6. - Tvořivá dílna „Z ovčína“

Přijďte a zjistíte, jak se zpracovává ovčí vlna a co vše je možné z ní vyrobit plstěním za mokra nebo pomocí plstíci jehly. Pořádá IS a SEV Kašperské Hory, více informací na tel. 376 582 734.

20. 6. – Den hudby

Přijďte společně s námi oslavit den hudby v 15:00 hod. před KINO v Kašperských Horách. Vystoupí např. skupina Cassa na Dranc, Miriam a také zde zatančí místní orientální tanečnice.

24. 6. - Těšíme se na prázdniny

Zábavné odpoledne plné tvořivých a řemeslných aktivit spojené s koncertem místní skupiny. Pořádá IS a SEV Kašperské Hory, více informací na tel. 376 582 734.

26. 6. – Zábavné dopoledne pro děti

prostory před DPS od 9:00 do 12:00 – ukázky složek integrovaného záchranného systému (např. hasiči, policie a další).
Bližší informace na plakátech.

27. 6. – Odpoledne pro děti místní fara od 16:00 hod. – odpoledne plné her, dětských písní apod.

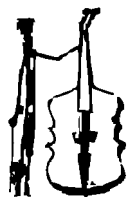
Upozornění občanům

**Oboustranná
úřední deska
je přemístěna
k samoobsluze.**

**Sbor dobrovolných hasičů
Kašperské Hory**

pořádá dne **29. května 2010 od 9 hodin**
svoz železného odpadu.
Bližší informace na plakátech.

**MÁJOVÝ
KONCERT
V ČERVENÉ**

Hrají:
smyčcový komorní soubor
PELLANT COLLEGIUM
členové České filharmonie
a Symfonického orchestru rozhlasu

na sólovou kytaru
HANS IRVING

Program:
J.S. Bach, A. Vivaldi, W.A. Mozart,
J. Haydn, L. Janáček

**8. KVĚTNA 2010
OD 19:00 HODIN**
Návesní kaple Panny Marie Pomocné
Vstupné dobrovolné

Blíží se jarní úklidy, buďte připraveni!

Čištění koberců a čalounění
pro pensiony i domácnosti,
čištění interiérů automobilů a další
úklidové služby.

ÚKLIDOVÁ FIRMA

*Nemáte kdy uklidit?
Můžeme to zařídít.
Uklidíme jedna radost,
ubude Vám jedna starost.*

Úklidová firma MOPIK
Specialista na úklidové práce a služby

- úklid chalup a domácností
- pravidelný, jednorázový
- mytí oken, čištění koberců a čalounění
- žehlení prádla

Mobil: 607 722 565

Irena Paulínová
E-mail: i.mopik@seznam.cz
Vimperská 233, Kašperské Hory, 341 92

Inzerce

**Uzávěrka příštího vydání
Kašperskohorského zpravodaje bude
11. června 2010**

Kašperskohorský Zpravodaj vydává **Město Kašperské Hory**. Redakce si vyhrazuje právo vybrat k otisknutí příspěvky pisatelů podle potřeb KZ. Příspěvky představují názory a postoje pisatelů. Za obsah inzerátů zodpovídá zadavatel. Vydavatel: Město Kašperské Hory, Náměstí 1, 341 92, tel. 376 503 411, IČ 00 255 645. Web: www.sumavanet.cz/khory, email: informace@kaspory.cz. Odpovědný redaktor a grafická úprava I. Šmatová, tiskne Tiskárna Strakonice spol. s r.o., evidence na Ministerstvu kultury České republiky pod číslem E 14893

CarTech team

AUTOBATERIE AUTOCHEMIE OLEJE MAZIVA

Prodej značkových výrobků, realizace dodávek pro specializované maloobchody, autoservisy, čerpací stanice, dopravní společnosti, stavební a zemědělské firmy:

Oleje a maziva pro osobní a nákladní automobily, traktory, stavební a lesnické stroje, malou zahradní techniku, motorové pily, křovinořezy

Motocyklové oleje se specializací pro 4-taktní motory včetně výrobků pro závodní použití

Provozní kapaliny, přísady do paliv, technické spreje, plastická maziva, průmyslová chemie, odmašťovadla

Ekologické a průmyslové oleje, kapaliny do topných a solárních systémů, klimatizací budov

Autobaterie, nabíječe autobaterií, profesionální upínací prostředky pro bezpečné ukotvení přepravovaného nákladu na vozidlech

Servisní služby a správa vozového parku, řešení olejového hospodářství malých a středních firem

Nabídka jarní akce na některé vybrané produkty:

Značkové automobilové motorové oleje:

Syntetický - viskozita SAE 5W / 40 cena 1 litr od Kč 137,00

Polosyntetický - viskozita SAE 10W/40 cena 1 litr od Kč 118,00

Minerální - viskozita SAE 15W/40 cena 1 litr od Kč 95,00

Značkové motocyklové pro 4-taktní motory:

Syntetický - viskozita SAE 10W/40 cena 1 litr Kč 230,00

Syntetický - viskozita SAE 10W/50 cena 1 litr Kč 320,00

Olej pro motorové pily (směs olej/benzín) cena za 1 litr Kč 135,00

Olej pro 4-taktní motory zahradních sekaček např. Briggs Stratton cena za 1 litr Kč 100,00

(Uvedené ceny obsahují 20% DPH)

Výrobky je možné objednat přímo nebo je můžete zakoupit u některého z uvedených obchodních partnerů a současně využít jejich nabízené služby

Prodejní ceny obchodních partnerů jsou řešeny individuálně a nemusí odpovídat výše uvedeným akčním cenám

Kontakt pro objednávky, informace:

František Korál

Tel.: 775 210 458

E-mail: cartechteam@seznam.cz

*

Čerpací stanice

Flodur s.r.o.

Pražská 250, Sušice

Tel.: 376 528 087, 724 110 741

Provozování čerpací stanice, prodej pohonných hmot Diesel a Natural 95, olejů, maziv, autokosmetiky, provozních kapalin

Možnost zásobování firem naftou vlastní cisternou

*

Zemědělství

Statek Kašperské Hory s.r.o.

Dlouhá 95, Kašperské Hory

Tel.: 728 380 952

Opravy a servis traktorů a ostatní zemědělské techniky

Příprava traktorů na STK, dodávky náhradních dílů

Doprava materiálu traktorem s přívěsem

*

Opravy motorových vozidel

Autodílna Petr Veselý

Strašín 172

Tel.: 731 111 360

E-mail: autovesely@volny.cz

Opravy a servis motorových vozidel, pneuservis, testování brzd na zkušebně

Servis a čištění klimatizací, diagnostický servis, příprava vozidel na STK

Akce jarní prohlídka automobilů obsahuje tyto úkony:

Kontrolu brzd, náprav, provozních náplní, světel a celkového stavu vozidla

Cena Kč 99,00 včetně DPH, případné opravy budou řešeny po dohodě se zákazníkem

*

Zahrada, les

Mideta

Miloslav Děkan

Tedražice 26, 342 01 Sušice

Tel.: 604 523 698

Prodej, servis a opravy motorových a elektrických řetězových pil včetně prodeje náhradních dílů

Prodej servis a opravy malé zahradní techniky - sekačky, křovinořezy, zahradní traktory, štípačky na dřevo

Elektrické ruční nářadí a stroje, nářadí pro dřevaře a zahrádkáře

*

Motocykly

Zdeněk Pitel

Mokrosuky 62, 34201 Sušice

Tel.: 603 531614, 728 310 347

Prodej nových motocyklů kategorie Dirtbike a Pitbike

Opravy a servis ostatních značek motocyklů a čtyřkolek, prodej náhradních dílů

Bazar motocyklů a čtyřkolek

*